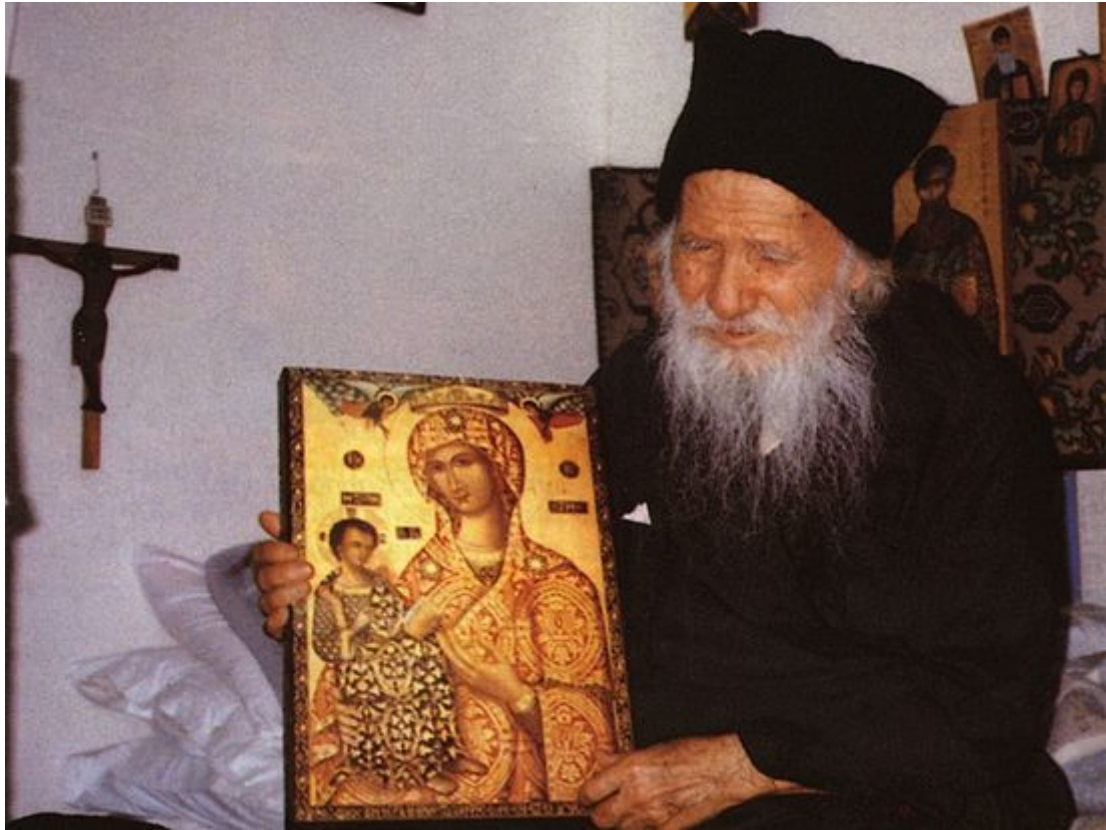

“Αφήστε ήσυχα τα παιδιά σας , εσείς να γίνετε καλύτεροι”

/ [Νέοι και Εκκλησία](#)

Κωνσταντίνος Γανωτής: Φιλόλογος-Συγγραφέας,ομιλητής και συνεργάτης του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Πειραιϊκής Εκκλησίας

Θυμάμαι έλεγε ο Άγιος Πορφύριος...Σχεδόν ένα χρόνο πριν κοιμηθεί ο γέροντας Πορφύριος, που αργότερα ανακηρύχτηκε άγιος, τόν είχαμε επισκεφθεί με τη σύζυγό μου πάνω στο μοναστήρι στο Μήλεσι, τὸ ὁποῖο ἀκόμα βρισκόταν ὑπὸ κατασκευή.

Ἀνεβήκαμε τὰ σκαλιὰ καὶ πήγαμε στὸ κελί του..

« Ἀφήστε τὰ παιδιὰ σας, μὴν τὰ κυνηγᾶτε · τὰ φάγατε τὰ καημένα. »

Αὐτὰ μᾶς ἔλεγε ὁ Πορφύριος καὶ τᾶλεγε δυνατὰ με τόνο ἀγανάκτησης. Καὶ πῶς νὰ μᾶς πᾶει ὁ νοῦς μας ὅτι ἔχουμε νὰ κάνουμε μ’έναν ἅγιο, ἀφοῦ πιστεύαμε ὅτι πρέπει νὰ τὰ παιδαγωγήσουμε τὰ παιδιὰ μας, νὰ τὰ κρατήσουμε στὸν ἴσιο δρόμο, ὅχι νὰ τὰ παρατήσουμε στὴν τύχη τους.

- Καὶ πῶς θὰ τὰ κάνουμε τὰ παιδιὰ καλὰ, γέροντα ;
- Ἐσεῖς νὰ γίνετε καλοὶ καὶ τὰ παιδιὰ σας θὰ σᾶς ἀκολουθήσουν, θὰ τρέχουν ἀπὸ πίσω σας.
- Κι ἂν, γέροντα, δὲν μᾶς ἀκολουθήσουν ;
- Βρέ, γίνετε ἐσεῖς καλοὶ καὶ θὰ ἰδεῖτε.

Κι ἐμεῖς, παλεύοντας νὰ κάνουμε τὰ παιδιὰ μας καλύτερα, τὰ κάναμε χειρότερα καὶ πῆγαν οἱ κόποι μας καὶ οἱ στενοχώριες μας χαμένες. . .

Καὶ πῶς ἤξερε ἓνας καλόγερος νὰ μεγαλώνει παιδιὰ ;

Καὶ μάλωνε κιόλας ἐμᾶς τοὺς γονεῖς. Κι ὅσοι, ἀφοῦ τρώγαμε τὶς κατσάδες του, κατεβαίναμε στὰ σπῖτια μας φορτισμένοι, πιάναμε ἀπὸ συνήθεια τὶς μαγκοῦρες μας.

« Ἄς λένε ὅ,τι θέλουν οἱ καλόγεροι ! »

Καὶ τὰ παιδιὰ μας πῆγαν νὰ ζήσουν ὅσο πιὸ μακριὰ μποροῦσαν ἀπὸ μᾶς κι ὅσοι τὰ συναντοῦσαν καὶ μιλοῦσαν μαζί τους μᾶς ἔλεγαν τὰ καλύτερα λόγια γι'αὐτά !

Ἔχουν τὰ προτερήματά σας, μᾶς ἔλεγαν.

Κι ἐμεῖς γιὰ πρώτη φορὰ ἀπορούσαμε.

Δηλαδή ἔχουμε καὶ κανένα προτέρημα ; ἀναρωτιόμασταν μὲ ἀπορία. Καὶ πῶς τὸ ἀνακάλυψαν. Λὲς νὰ εἶχε δίκιο ὁ Πορφύριος ;

Ναί, πρέπει νὰ εἶχε, καταλήγουμε τώρα μετὰ ἀπὸ χρόνια.

Τὰ παιδιὰ εἶναι μανιώδεις ἐρευνητὲς καλῶν παραδειγμάτων τῶν γονιῶν τους. Διψοῦν γιὰ τὰ καλὰ παραδείγματα, καθὼς ὅλες οἱ ἁμαρτίες τῶν γονιῶν τους τὰ ποτίζουν μὲ πίκρα καὶ ὅλες οἱ “νουθεσίες” εἶναι γυμνὲς καὶ ἀναξιόπιστες χωρὶς τεκμήρια.

Ἐδῶ ὁ Θεὸς δέχεται νὰ δικαστεῖ ἀπὸ τοὺς δύσπιστους καὶ γιὰ νὰ “στηρίξει” τὴ θέση του χρειάζεται μάρτυρες ! Γιατὶ μόνον οἱ μάρτυρες πείθουν.

Κι ἐμεῖς οἱ γονεῖς (οἱ δάσκαλοι ἀλλὰ καὶ οἱ ἱερεῖς) μαρτυροῦμε τὴ θεότητα τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὸ μαρτύριό μας πείθουμε τὰ παιδιὰ μας νὰ πλησιάσουν τὸ Θεὸ καὶ ‘κεῖνα τὰ “παλιόπαιδα” μᾶς πληρώνουν τὰ μαρτυριάτικα μὲ τὸ νὰ ξαναγυρίζουν κοντά μας...Μυρίζονται τὶς προσευχές μας σὰν λαγωνικά.

Οἱ παραστρατημένοι νέοι γυρίζουν ἀργὰ ἢ γρήγορα στοὺς μετανοημένους γονεῖς τους. Ὁ Πορφύριος μᾶς βεβαιώνει ὅτι θὰ ἐπιστρέψουν, ἂν ἐμεῖς τὰ περιμένουμε ἐν μετανοίᾳ. Ἐκατομμύρια γονεῖς ἐδῶ κι ἓναν αἰῶνα ἔστειλαν τὰ παιδιὰ τοὺς γιὰ νὰ

σκοτώσουν δεκάδες εκατομμύρια ανθρώπων κατά τη διάρκεια τῶν Παγκοσμίων Πολέμων. Κι ὅσα ἐπέζησαν καὶ γύρισαν σπίτια τους, κοίταξαν τοὺς γονεῖς τους μὲ ἓνα πελώριο καὶ φοβερὸ “ γιατί ; ”. Μόνο ὅσοι τὰ ἔστειλαν, γιὰ νὰ ἀμυνθοῦν, μποροῦσαν νὰ ἀντικρύσουν στὰ μάτια τους αὐτὸ τὸ “γιατί”. Μποροῦσαν, γιατί τὰ ἔστειλαν γιὰ κάποια ἀρετή. Γι’αὐτὸ ἔμειναν ἔρημοι οἱ ναοὶ τῆς Εὐρώπης καὶ τὰ παιδιὰ ἐκεῖνα ἀποζήτησαν τὰ παραισθησιογόνα καὶ τὴν εὐθανασία.

Ἄγιε Πορφύριε, κρυμμένος σὲ μιὰ φωλιά τῆς Ἀττικῆς, μαρτύρησες τὴ μαρτυρία τοῦ Ἀγίου Πνεύματος κι ἐμεῖς παρὰ τοὺς ποταμοὺς αἱμάτων καὶ τὴν ἀποτυχία κάθε παιδαγωγικῆς δυσκολευτήκαμε νὰ πιστέψουμε στὴν κραυγὴ σου...